

Előfizetési árak:

Egész évre	12 frt.
Félévre	6 "
Negyedévre	3 "
Egy óra	1 "
Egyes szám 4 kr.	

Kiadóhivatal:

Pleitiz Fer Pál könyvkereskedése Nagybecskerek, Hunyady(fő-)utca 10. sz., hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólamlások intézendők.

TORONTÁL.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Megjelenik mindennap, vasár- és ünnepnapok kivételével.

A „Torontál” közönségéhez.

Egy negyedéve már, hogy Torontálmege hazafias közönségének buzdító támogatása mellett, napi lappá alakult át a „Torontál”.

A „Torontál” szerkesztősége tudatában volt e vállalkozás fontos missziójának és nehézségeinek. Egy minden ízében magyar lapot adtunk az olvasó közönség kezébe, mely politikai pártállása mellett a megyei érdekek lelkiismeretes képviselője volt ama nevezetes változás óta, hogy a „Torontál” megifjodva és a mai zsurnalisztikai követelményeknek megfelelő modern átalakulásban folytatja huszonegyedik évfolyamát, és czélunk elérésére az anyagi áldozatokban elmentünk a legmesszebb menő határig, fősúlyt fektetve nap-nap mellett arra, hogy jól értesítsünk és a jóízű hangján írjunk.

Az új évnegyed kezdetén tehát bizalommal fordulunk a „Torontál” olvasóközönségéhez, abban a reményben, hogy becsületes hazafisággal és lelkiismeretes gonddal való igyekezetünkben programunk hű beváltását látva, jövőre is lehetővé teszi azt, hogy lapunk törhetlen szívóssággal folytassa a magyarság és a megyei érdekek képviseletében elvállalt misszióját.

Nagy gonddal leszünk jövőre is távirati értesítéseink tökéletesítésére, és továbbra is abban a helyzetben lesz a „Torontál” közönsége, hogy a kép-

viselőház tárgyalásairól még az nap délután — tehát az összes fővárosi lapokat egy egész nappal megelőzőleg — értesüljön a lehető legterjedelmesebb távirati közlésekben.

Tárczarovatunkat ezután is az eddigi eredeti és változatos színvonalon fogjuk föntartani és eredeti, valamint fordított regényeink gondos megválogatásával együtt azon leszünk, hogy e két rovatunkban a család minden egyes tagja megtalálja a magának tetsző, szórakoztatva oktató olvasmányt.

Hirrovatunkban igyekezni fogunk Torontálmege és Nagybecskerek város közéletének hű tükrét adni, tartózkodva minden olyan közléstől, mely lapunkba a személyeskedés tendenciáját és hangját akarná bele vinni.

Közgazdasági közleményeinket, a körülmények lehetőségével számolva, oda fogjuk fejleszteni, hogy „az ország granariumának” vitális érdekei minél jobban istápolitassanak e fölötté fontos rovatunkban.

Politikai programunk marad a régi és minden más meggyőződést tisztelve, rajta leszünk, hogy fölöslegesen ne politizáljunk, hanem inkább e megye lelkes magyarságának segélyével minél magasabbra emeljük azt a fátylát, mely e jelszavunkat világítja be: Előre és magyarul!

Nagybecskerek, 1892. márczius 30.

A „Torontál” szerkesztősége.

Április elsejével új előfizetést nyitunk a „Torontál”-ra és fölhívjuk lapunk azon előfizetőit, kiknek előfizetése április elsején lejár, hogy előfizetéseiket minél előbb megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fönnakadás álljon be.

Együttal kérjük elvtársainkat és lapunk barátait, hogy a „Torontál”-t minél szélesebb körben terjeszteni sziveskedjenek.

A „Torontál” előfizetési ára:

Egész évre	12 frt
Félévre	6 frt
Negyedévre	3 frt
Egy hónapra	1 frt

Mutatványszámokat egy hétig ingyen és bérmentve küldünk, egyszerű levelezőlapon való megkeresésre.

A „Torontál” kiadóhivatala.

A budgettárgyalás kezdetén.

Nagybecskerek, márcz. 30.

Mire e sorok olvasóink szeme elé kerülnek, honatyáink a kis pihenő után, melyet a felirati vita izgalmai után senki sem irigyelt tőlük, megkezdtek már a képviselőházban a folyó évi költségelirányzat tárgyalását. A kormány bizik, hogy e vita nem fog kelleténél hosszabbra nyulni. Hisz egy nagyszabású budgetvirának ezuttal hiányzik a tárgya és ha rendszeren megy a dolog, a vita minden a magas politika körébe vágó kérdés

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

Modern elbeszélők.

(A távirónő.)

— Alphonse Allais. —

Kiszálltam a Baisemoyen Cort állomáson, hogy onnan Lenfileur barátom kocsiján Petit-Fillebe utazzam.

A vagonban jutott még eszembe, hogy sürgönyözni kell Párisba; mielőtt tova utaztam volna, bementem tehát a posta és táviró hivatalba, hogy a sürgönyt fogalmazzam és feladjam.

Ezen táviróhivatal is, mint sok más, arról nevezetes, hogy az íróeszközök hiányában van.

Hosszas keresgélés után ráakadtam egy rozsdás tollra, melyet egy penészes kásával félig telt tintatartóba mártogattam, s az aczéltollra ragadt vízenyős folyadékkal egy lap papírra nagy nehezen mázoltam a sürgöny tartalmát.

Sürgönyömet mogorván vette át egy csunya vén asszony, megszámlálta a szavakat, s átvette a pénzt, a mit asztalára tettem.

Máris elakartam távozni, midőn a szoba háttérében, a gép mellett egy másik nőszé-

lyt pillantottam meg, ki ép egy sürgöny felvételével volt elfoglalva.

Háttal ült felém.

Fiatal-e? Szép-e? Valószínűleg! A haja legalább vörös! Egyszerű, testhez álló fekete ruhája arányosan szép termetet mutatott. Szerettem volna látni az arcát, e végett néhány percig időztem az ablaknál és kitűnő udvariassággal intéztem néhány, a távirásatra vonatkozó kérdést az éltes nőhöz, ki különben csak röviden és mogorván felelt.

A fiatal nő azonban nem fordult meg.

Végre is el kellett mennem, mert barátom kocsija várakozott.

A ki most azt hiszi, hogy én másnap reggel nem jöttem ki az állomásra, az nem ismer engemet.

A vöröshaju szépség magánosan volt a hivatalban.

S ezen egyszerű oknál fogva kénytelen volt arcát felém fordítani.

Csakugyan nem csalódtam.

Vettem levélbélyeget, sürgönyöztem, kérdezősködtem, össze-vissza beszéltem mindenféle ostobaságot.

A vöröshaju hidegen, okosan, tartózkodólag viselkedett.

Én is azon hibába estem, mint minden fiatal ember, ki először találkozik valamely csinos nővel és azt képzeli, hogy ő az első, ki neki szépeket mond, s hogy a nőnek mindjárt beleje kell bolondulnia.

Én különben nap nap mellett jöttem a táviróhivatalba, néha kétszer is, mert már most tudtam, mikor találhatom magánosan a szép távirónőt.

Indoknak hijában nem voltam, mert fűnek fának irtam, sürgönyöztem.

Komolyan belé szerettem.

Mindig azon szándékkal jöttem, hogy bevallom érzelmeimet; de a kisasszony hideg, lehet mondani méltóságteljes magatartása mindannyiszor megakadályozta nyilatkozatomat, s ajkaimon e szavak helyett:

— Kisasszony, én szeretem önt!

Rendszeren csak a mindennapi mondat bukkant ki:

— Kérek levélbélyeget!

Végre eljött az ideje, hogy Párisba visszautazzam. Egy határozott lépésre határoztam tehát magamat. Va banque! gondolám, bátraké a győzelem.

Szépen, olvasható betűkkel a következő sürgönyt fogalmaztam:

„Monsieur Cadet Paris, Boulevard Hausz-

kizárásával, szigorúan a tárgyi keretekben fog mozogni. A politikai morál valamint az okosság szempontjából egy nagyszabású budgetvitát nehezen lehetne igazolni.

Teljes három hétig tartott a felirati vita; folyama alatt a nagy politika kérdéseit a legbehatóbban megvitatták. A pártok kifejtették programjukat, megismertették álláspontjukat, melyet egymás közt kölcsönösen és a kormánypolitikával szemben elfoglalnak. Ez elég világossággal megtörtént és absolute semmi szükség sem követeli, hogy e tárgy felett csak egy szót is vesztegessenek. A budgetvitának tehát észszerűen a pénzügyi helyzet taglalására és az egyes tárcaák javadalmazásának megbeszélésére kell szorítkoznia.

Minden, a mi e kereteken kívül esik, csak felesleges ismétlése lenne annak, a mi a felirati vita alatt már elmondott. De ez az ismétlés nem csupán felesleges, hanem káros is lenne. Mert a nélkül, hogy tagadni akarnánk, miszerint kiváló érdeke a kormánynak, hogy a költségvetés május közepére kész legyen: utalunk kell arra, hogy még kiválóbb érdeke a nemzetnek a pénzügyi törvény mielőbbi elkészülte. Az 1892. budget a nemzeti életnek sok fontos ágát bővebben dotálja, mint az előző évi. A meddig azonban a miniszterium csak az indeminálás alapján kormányoz, nem folyósíthatja ezeket a bővebb dotációkat, mert az indeminálás csak felhatalmazás, mely arra adatik, hogy a bevételek és kiadások az utolsó pénzügyi törvény kereteiben eszközöltessenek.

A költségvetés haladéktalan elintézésének kérdése e szerint a nemzeti előrehaladás kérdése. A ki ezt feltartóztatni nem akarja, az tartozzék bármely párthoz, nem fog kezdet nyújtani ahhoz, hogy a pénzügyi törvény felesleges viták által halasztassék. A budgetvita küszöbén fontolják meg az

man 17. Eddig nem jöttem haza, mert a bolondulással beleszerettem a Baisemoyen-Cort állomás vöröshaju szép távirónőjébe. Alphonse."

Remegve nyújtottam át neki a sürgönyt, s égő pillantással vártam, hogy legalább el fog pirulni.

Csalatkoztam.

A vöröshaju a legnyugodtabb arczkifejezéssel számlálta meg a szavakat és hideg hivatalos hangon mondá:

— Kilenczvenöt centimes!

Dühösen nyultam a zsebembe, de ebben egy centimet sem találtam.

Tárczámban sem volt váltott pénz. Ki vettem tehát egy ezer frankos bankjegyet és oda nyújtottam az érzéketlen természetnek.

A fiatal leány kezébe vette a nagy bankjegyet és figyelmesen megvizsgálta, vajjon nem e hamisítvány.

Miután a vizsgálat kedvezően esett ki, bájos arcját felém fordítá, s csábító mosolylyal kérdezé:

— Kivánja, uram, hogy a felváltott pénzt visszaadjam?

ellenzéki pártok, hogy a nemzet nagyobb mértékben van érdekelve a pénzügyi törvény mielőbbi létrejötte által, mint a kabinet.

Az állami tisztviselők javadalmazása.

Az ideai állami költségvetés előirányzatába, mint tudva van, 1.125,000 frt van fölvéve az állami tisztviselők javadalmazásának szabályozása czimén azon föltevésben, hogy az e szabályozásra vonatkozó törvény július hó 1-vel életbelép és pedig a nélkül, hogy financiai kihatásu rendelkezései lényegesebb módosítást szenvednének. Alapos a kilátás reá, hogy a tisztviselői fizetéseket szabályozó törvény a folyó év második felének kezdetével csakugyan életbe is fog lépni, azonban a belőle származó felévi költség-többlet fedezésére korántsem lesz elegendő a fentebb említett összeg. A tisztviselői fizetésekre vonatkozó törvényjavaslat ugyanis előreláthatólag több módosításon fog keresztül menni s már csak az a két módosítás is, a mely immár elhatározottnak tekinthető — a lakbérkategóriáknak egygyel való megszorítása s a szabályozás kiterjesztése a tanügyi személyzet javadalmazására — tetemesen növelni fogja az új szabályozás költségeit. Az előirányzatnak ekként szükségessé váló helyesbítését, a mely minden körülmények közt tetemesen nagyobb összegről fog szólni, az ideai budgetben preliminált feleslegnél, a költségvetés részletes tárgyalása alkalmával fogja a pénzügyminiszter javaslatba hozni.

Az útításka titka.

(Válópörös történet.)

Csak egy szűk világban: mely 3-4 fényes lakásból áll, a mit a szerető rokonok látnak — tudnak erről a vidám históriáról, a mely azonban nem volt elejétől végig vidám.

Az elején bus viharos akkordok váltakoztak: asszony-könyök, asszony-harag. A végén csupa kacagás.

Egy igen finom, könnyű csipke ingváll, melyet, ha kibontja az ember, úgy lobog, mint egy nagy fehér madár és le volt locsolva, mint mondják — Ylang-Ylang-gal ez a női bájtarakó, a legédesebb órák toalettje, mint valami vészlobogó tünt föl a fényes fészek látóhatárán. Aztán jött a többi.

Elég egy hosszú, szőke vagy barna hajszál a kabátban, hogy kitörjön a legholdogabb családi fészken is egy jókora vihar, a mely eseleleg egy csöndes válópörösben ül el.

Hát — oh uram fia — egy idegen — csipke ingváll, a mit a férj véletlenül haza talál vinni a z utról a táskájában: itt már a véletlennek nincs helye. Itt csak egy ügyes ügyvéd és egy humanus bíró segít mentül előbb.

Az asszonyka megdöbbenve emelte ki a láda mélyeséges fenekéről a csipkés jószágot, mely belopta magát a hazatért férjürem ezókijá köze.

Oh, másképen volt ez bepakolva, mikor ő kelme, a hitelen elment hazulról. A feleség hűséges kis kezei rakosgatták össze szépecskén a holmikát s az ingek közé most se mulasztotta el a figyelmeztető czédulákat becsémpészni, a mikén ilyen mondások voltak írva utravalón:

„Adi, vigyázz magadra.“ „Kedves párom óvakodjál a kasziros lányoktól.“ „Adikám melegen öltözködjél.“ „Gondolj reám“ stb.

Hogy valahányszor egy-egy zsebkendőt, vagy inget vesz föl a távolban a férj uram, jó szellemének intő czéduláscskájából mindannyiszor jusson egy a kezébe.

Ugy látszik azonban a kicsi levélnek edes szózatai nem fogtak Adika uron.

A menyecske kicsi orrát vészjóslón elfintorítva dobta el az idegen csipke ingvállat, mely az ő szentélyébe etolakodott.

— Pfüj! És sikoltott.

Delben nem ült az ebédhez. Este nem ült a vacsorához. Éjjel magára zárta az ajtót. De nem szólt, csak kis sógornójét hívatta magához tanácskozásra.

Elővette azt az illatos rongyot és meglöbegtatta. — Nézd, itt van Ádi hűsége. Ez szakít el tőle örökre.

A kis sógornó nagyot sikoltott, hogy ő reá bizony ne rázza az ura kedvesének a korszettláját.

— Mit tegyek? Mit tegyek?

A sógorasszony kicsi lábával odébb rugta a csipke-ingvállat és keblére ölelte a szegény megcsalt rokott.

— Szegény, jó angyalom. De hogy is juthatott a táskájába? kiáltott föl a síró asszonyka.

— Bizonyosan az a dáma pakolt be neki és véletlenül . . . vigasztalta a sógorasszonyka.

— Oh, igen, igen, ugy volt, pakolt be neki. Itthon én, — Budapestem ő, persze!

— Ah, a pasa! — tört ki megvetéssel a sógorasszony.

A vihar megindult a pohárban.

A férj még mit sem sejtett, csak azt látta, hogy az asszony ki nem állhatja, menekül előle. Ez a szó-talan szenvedés kihozta ezt az — ingvállt.

— Hát mi történt veled asszony? Ugy látom, én maholnap itt fölösleges leszek.

Egy igen sikerült megvető pillantással felelt a menyecske és ott hagyta . . .

S diktálta az ügyvédnek:

„Engesztelhetetlen gyűlölség, igen, utálok és tesék fölsatolni a perhez ezt az — ingvállt.“

Az ingvállt azonban még egy estére hazavitt. Ennek még egy igen fontos szerep jut estére.

A férj akkor este hálóing helyett ezt találta ott. Hasztalan lárnozott, nem kapott másikat.

De másnap megtudta, hogy az asszony e miatt az ingváll miatt — válópört indított.

A család körülvette, hogy lásd, mirt tettél? Miért nem vigyáztál? Szidták, üldözték.

Ő pedig védekezni se tudott, annyira elképedt maga is azon, hogy miképen került az a rongy a batnyujába?

Eskü, kérés, minden hasztalan volt: ki a paradicsomból! Tessék a táskába tenni a csipke ingvállat, aztán adjó!

S már be volt adva a valókereset a bírósághoz, a mikor egy levél érkezik az engesztelhetetlen asszonykához Budapestről.

Ebben a levélben pedig ez a néhány sorocska:

„Ugyan kérlek, aranyom, kutasd ki az urad utazó táskáját, nem pakolt-e el oda egy csipke-corsettemet, mikor nálunk volt szállva?“ stb.

A sírásból kacagás támadt. Az asszonyka lefűleli az urát és összeviszsa csokolja az ártatlant, a kit a huga rehabilitált.

De mikorra ez a minden boldogságot visszaállító rehabilitáló levél megjött, csodálatosképen eltűnt a bolondos csipke ingváll aljából a — monogram.

HIREK.

— Személyi hir. Lévy Ferencz miniszteri osztálytanácsos, ma reggel elutazott városunkból, a mely reá a legkedvezőbb benyomást tette. Az indóháznál Torontálmegeye kir. tanfelügyelősege, az állami polgári és községi iskolai tantestületek jelentek meg, szívélyesen bucsuzván el a kiváló vendégtől.

— A közmunka összeírás az 1892. évre a napokban fejeztetett be. Az érdeklődők tizennégy napi időfolyam alatt megtekintethetik azt a városházán, a hol közszemlére van téve.

— Katonai lóvásár tartatott ma reggel a vásártéren, még pedig igen szomorú eredménnyel. A környékbeli községekből összesen 174 lovat vezettek fel, a melyekből azonban a bizottság egyet sem talált elfogadhatónak. A bizottság tagjai voltak: Nagy Valér, cs. és kir. huszárnagy, Orosz György, cs. és kir. huszárfőhadnagy, Viczlinger, mentelepkapitány, továbbá a gazdasági egyesület részéről: Bakálovich Ágost központi főszolgabíró és Reitter Oszkár h. rendőrkapitány. A szomorú vásár végeztével a vidéki lókereskedők busan vonultak haza. Általános volt a vélemény, hogy a bizottság kissé szigoruan ítélte az eladásra szánt portéka felett. S ily tulszigoru ítélet mellett félünk lehet attól, hogy közelébb a vásárra nagyon is kevés ló fog felhajtani. A jó népnek el-

vége is költségbe kerül a városba való jövel s költségbe kerül az ittmaradás. S a jövőben, ha kilátása sem lehet rá, hogy tudat portékáján, aligha fog hiábavaló költségekbe bocsátkozni.

— **Változások a csanádi klérusban.** Dessewffy Sándor csanádi püspök Kalmány Lajos, magyar szent-mártoni segédlelkészt Német-Elemérre és Laczkovits Ádám, német-eleméri káplánt Magyar-Szt.-Mártonba helyezte át.

— **Uj zsinagoga.** A nagybecskereki izr. hitközség templomépítési bizottság tegnap tartott ülésében Groszmann Zsigmond mérnök alapos és indokolt tervrajzai és magyarázatai alapján egyhangulag elhatározta, a mostani templom helyén a modern építkezési rendszer, a kor és szépségeti igényeknek megfelelőleg új templomot építeni 40—45 ezer forintnyi költséggel, mely költségek nagyobb része 30 esztendő alatt visszafizetendő részvények kibocsátása útján fedezendő. A tervbe vett épület úgy az izr. hitközség intelligenciájának, mint a város díszére fog válni és azért reméljük is, hogy izr. polgártársaink elismerést és kipróbált aldozat-készsége ez alkalommal is fényesen ki fog tűnni. Groszmann és Winter mérnökök az alaprajzok készítésével önzetlenségük és a magasztos ügy iránti érdeklődésükről fényes tanúságot szolgáltak, a miért is a nekik szavazott elismerést és köszönetet kiérdemelték. A bizottság reméli, hogy a szükséges alaki és technikai előmunkálatokat néhány hónap alatt bevégezni, úgy hogy az őszi nagy ünnepek után, vagy legkésőbb 1893. év tavaszán az építkezést foganatba fogják vétethetni.

— **Munkás ünnepély.** A helybeli munkás-egylet legutóbbi ülésében elhatározta, hogy fennállásának tiz éves jubileumát f. évi május hó 15 én fogja megünnepelni az Ellmer-féle vendéglőben. 14-én este történik meg a vendégek ünnepélyes fogadtatása, 15-én délelőtt 10 órakor ünnepi közgyűlés, 2 órakor bankett, este irodalmi és zenei estély, végül táncz.

— **Öngyilkossági kísérletet követett el** ma reggel egy Budai Erzsébet nevű cselédleány, a ki szerecsikával mérgezte meg magát. Tettét idejekorán észrevették s így sikerült őt életben tartani. Hogy mi vezette arra, hogy megmérgezze magát, arra vonatkozólag a rendőrség kiküldött képviselője előtt nem vallott semmit.

— **Bucszó tábornok.** Temesvárról írják: Zaitsek vezérőrnagynak tiszteletére, ki a közös hadsereg egyik legnépszerűbb magyar tábornoka, Lembergbe történt áthelyezése alkalmából rendkívül szíves ünnepi eseményeket rendeztek. Thyr altábornagy ebédet adott tiszteletére, délután a dandár ekvitaáció tisztjei karusszelt rendeztek, melyben a tábornoki kar élén Waldstetten hadtest parancsnok is megjelent. A karusszel Bissingen gróf vezénylete alatt kitűnően sikerült. Este disztrakoma volt, melyen a tábornoki kar, a főbb tisztek, azonkívül Molnár főispán és Paiss táblai elnök is jelen voltak. Az első felköszöntőt Waldstetten tábornok mondta a távozó tábornokra, kit hajnalban cigányzenével kísértek ki a vasúthoz.

— **Rablógyilkos tanító.** Módosról írja levelezőnk: A múlt év nyarán történt, hogy Módos közelében a mezőn egy földmives embert meggyilkolva és kirabolva találtak. A tett elkövetésével Jankovics, volt görög keleti tanítót gyanúsították, a ki rablógyilkosság büntette miatt a törvényszék által tizenöt évi fegyházra volt ítélve, s az időben Módoson feltételes szabadságot élvezett. Az újabb vád miatt ismét elfogták, s megindították a vizsgálatot, azonban azt meg is kellett szüntetni, mert Jankovics ellen bár merültek fel terhelő adatok, ezek közül egy sem volt olyan, a melynek alap-

ján el lehetett volna őt itélni. Jankovics tehát kiszabadult, s a törvény értelmében, rendőri felügyelet alatt továbbra is ott kellett volna tartózkodnia Módoson, a hogy az feltételes szabadsági engedélyében meghagyva volt. Jankovics azonban ezuttal sem alkalmazkodott a törvényhez, hanem egy szép napon megugrott, s valamiképp Szerbiába menekült. Hogy ott mit művelt s onnan miként került vissza, nem tudni. Tény az, hogy a módosai csendőrség tegnapelőtt őt Neuzina közelében letartóztatta, mert ott csavargott. Bevitték Módosra, s mivel az ember látszólag teljesen megnyugodott sorában, nem bántak vele szigorúan, hanem — s ez elég rosszul történt — olyan helyre zárták, a hol a módosai tűzoltóság szerei is el vannak helyezve. A tegnapi nap délelőttjén az elzárt Jankovicsot egy csendőrkereste fel, hogy utána nézzen, mit művel a rab, s nincs-e valami kívánsága? — A mint az ajtót felnyitotta s a zárkába lépett, Jankovics egy tűzoltócsákányt ragadott fel, s azzal a csendőrt megtámadta. Előbb a fejét sebesítette meg, majd a hátát és karját. Közben a csendőr is kirántotta oldalfegyverét és azzal Jankovicsot fejbe ütötte, úgy hogy az lerogyott. A sebesülteket, a kik mindketten vérben heverték a földön, ezidőszereint kórházban ápolják. Hogy sebeik életveszélyesek-e, azt eddig még nem állapították meg. Mondják, hogy Jankovics azért támadta meg a csendőrt, mivel vesztét érzé, s mivel megtudta, hogy távolléte ideje alatt a módosai gyilkosság ügyében sok súlyos gyanuok merült fel ellene.

— **Szüli gondatlanság.** N. Torákon — mint onnan levelezőnk írja, — Jan Péter 6 éves kis leánya, Anna, tüzzel játszóván, a tűz ruhájába kapott és irtózatosságon módton megégette. Egy napig szenvedte az ártatlan teremtés az égészülte rettenetes kínokat, míg a jötevő halál azoktól megszabadította. Szolgáljon e kegyetlen példa sok könnyelmű szülő hasznos okulására.

— **A nápolyi kozák.** A napokban Nápolyban elfogott Ivanov Iván nevű kozák körül, ki már néhány év óta Olaszországban tartózkodott, egy idő óta egy egész mondakör keletkezett. Ivanov valóságos hódítást vitt véghez a nápolyi asszonyok között. Hosszu haja egész a válláig leért és ennek következtében mindenféle feltűnést keltett, az egész városban Krisztus forma fejéről volt ismeretes. Mivel a „szegény kozák“, miként magát nagy előszeretettel szokta nevezni, semmiféle foglalkozással nem bírt, valóságos talány maradt, hogy honnét veszi a napi szükségleteinek fedezésére szolgáló pénzeket. Különböző is titok még, hogy miért fogták el. Ivanov különben a rendőrség előtt is mélyen elhallgatta, hogy miből él. Ebben a titokzatos idegen emberben orosz nihilistát gyanítanak. De egy törön, több orosz könyvön kívül semmi kompromittálót nem találtak. Ezt a kozákot már egyszer, mint politikailag gyanús embert, elfogták és pedig azon a napon, midőn Vilmos császár Nápolyba ment. De csakhamar szabadlábra helyezték ismét. Azt mondják, hogy akkor kijelentette volna, hogy ő Pozzuoliban, mint festő élt elég nyomoruságban, de tisztességesen. Ivanov Rostowban, a Don mellett született és már tizenöt éves korában szülővel Olaszországba jött. Most azt vallotta, hogy több német lapnak levelezője volt és tényleg kitűnően beszél németül. Néhány hét óta egy tudományos folyóiratot adott ki olasz nyelven, ennek a címe „Prometheus.“ A rendőrség a kihallgatás után mindjárt szabadlábra akarta helyezni, de Nicotera miniszter rendeletére egy ideig fogva marad, mivel azzal gyanúsítják, hogy a spanyol

anarkistákkal és a Genfben élő nihilistákkal összeköttetésben van.

— **Szenzáció öngyilkosság.** Debreczenből sürgönyzik, hogy Mayer Ede fiemei révkapitány, 27 éves fiatal ember, Mayer Antal debreczeni nyug. postafőnök fia, hétfőn hajnalban szüleinek homokkertlakásán szíven lötte magát. Az esti gyorsvonattal érkezett, senkivel sem beszélt; vinczellérjük reggel halva találta. A ház ajtajába szüleihez intézett két levelet tett, melyekben öngyilkossága okául gyógyíthatatlan betegségét mondja. A fiatal ember előbb tengerészhadnagy volt, de kilépett, hogy nőül vehesse Weichinger debreczeni kávéház tulajdonos szép leányát, Margitot, mivel jegyet is váltott. Orvosai a napokban Budapesten betegségét gyógyíthatatlannak mondták, ezért lötte magát agyon.

Irodalom és művészet.

Színház.

A drámai előadások látogatottságát a vidéken egyáltalán a közönség sajtáságos szeszélye szokta dirigálni. Néha, mikor a személyzet egy félelmetesen üres ház előérzetével kezd az előadáshoz, telt házat lát maga előtt; máskor meg a legkedveltebb repertoirdaraboknak alig verődik össze valamelyes publikum. Egyáltalán nem tudunk tehát tegnap csodálkozni, hogy „Az új c z é g“-et gyér közönség nézte végig. Mert a publikum kérdéses szeszélye mindig ismetli magát.

Pedig kár volt az előadásért, mert az jó és gondos volt, ha leszámítunk egy keveset éppen a főbb szereplők — szerepnemtudásának rovásából. Az előadás központja méltóan volt R. Balogh Etel, kinek Klárája a legelőkelőbb vidéki színpadokon is méltó tetszés tárgya lehetne. Az ambíciózus művész az alakítása egész könnyen lekötö hallgatója figyelmét és a mi a szerepben a mély átgondoltságot, következetes fokozatosságot és a hatás könnyű szerrel való kizsákmányolását illeti, azt bátran kereshetni ebben a különben is nagy rokonszenveséggel megjelentett produkciójában. Még egy kevés mérséklet az, itt könnyen kínálkozó hatásadászatban, konvencziánalis fogásoknak ritkábban való alkalmazása és e szerepe annyira közeledni fog a tökéleteshez, a mint a mennyire az volt az utolsó fölönás ama fényesen sikerült kitérésében, midőn férjétől megtudja, hogy levetelt szétépték. Toaletttjei rendkívül izlések, elegánsak voltak és nagyban emelték a külső hatást. Rónai (René) egyáltalán nem elégitett ki. Megjelenésének és organumának fogyatkozásai e szerepben fölötébb előtérbe lépnek, bár szívesen konstatáljuk, hogy az összejátéknak előnyére vált minden jelenésében és általánosságban legyőzte a sokat kívánó szerep nehézségeit. Baghit (Marsille), Mikeit (Genevoix) és Iványit (Gudin) kiváló dícsérettel említjük föl jellegzetes alakításukért. Szilágyi Dezső Pontarmé-ja kissé túlzott, de jó karrirozás volt. Eredeti és találó a cselédpár, főleg Litzenmayer Poldi, míg a Juhász Ilona naiva-kísérlete szelid elnézést igényel. Cs. Almássy Julia szemrevaló elegáns jelenség. Rendezés és főleg a színpad kiállítása, — a körülményekhez képest — ügyes, tetszetős.

*

Ma este Stojanovits Jenőnek, a zseniális fiatal zeneszerzőnek eddigelé tán leg-sikerültebb műve, a „Kis molnárné“ kerül színre, csaknem az összes vidéki színpadok megelőzésével. Az új, eredeti operettnek szövege egy francia mese után Radó Antal tollából került ki, s rendkívül mulatságos, zenéje pedig fülbe-mászó, dallamos és kedves. Az instrumentációja valósággal művészi, s az ifjú zene-

szerző rendkívüli tehetségéről és tanultságáról tesz biznyságot.

A budapesti népszínházban a darab nagy sikert aratott, s folytonos tetszés mellett adják. Hisszük, hogy itt is nagy hatással lesz a közönségre.

* „Musotte.“ Ez a világhírű, szenzációs hatású dráma, holnap csütörtökön kerül színre, a mely körülményre főhívjuk a közönség figyelmét szívesen figyelmeztetve arra, hogy e szenzációsan frappáns hatású telivér francia terméket igyekezzenek a ki csak teheti megnézni, mert a modern társadalmi színművek közt ehhez hasonló érdekes termékek még nem kerültek az utóbbi években színre. A czimszerepet R. Balogh Etel játssa.

* Az Ország-Világ-ot, e kiténő képes heti lapot, mely Benedek Elek szerkesztésében magas irodalmi és művészeti színvonalon áll, melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe. Mint értesülünk, a nagybecsű heti lapra még mindig lehet újévtől kezdve előfizetni, a mi igen ajánlatos, mert akkor kezdődött meg Beniczky né Bajza Lenke rendkívül érdekes regényének a „Delilá“-nak a közlése. E regény még az április-juniusi negyedben is fog tartani. Gyönyörű elbeszélés folyik most Bársony Istvántól is. Az Ország-Világba a legkiválóbb írók dolgoznak s képek tekintetében is első helyen áll. A most belépő előfizetők még mindig megkapják a tavalyi hat műmellékletet (mindannyi jeles magyar festők műve) és a díszes karácsonyi számot, mely sok érdekes Petőfi relikviát tartalmaz, ezenkívül a Petőfi társaság tagjainak arcképét és azok dolgozatait. Az Ország-Világ évenként hat remek műmellékletet ad előfizetőinek s hétről hétre díszes borítékban jelen meg új év óta. Mindazonáltal az előfizetési ára egész évre 8 forint, sőt a „Magyar Hírlap“ előfizetőinek csak 6 forint. Hetenként 12—15 érdekesnél-érdekesebb közleményt hoz az Ország-Világ, nem számítva a változatos rovatokat, melyek közt első helyen áll a „Nők Világa“, divatlevéllel, divatképekkel és főképp a nőket érdeklő apróságokkal. A hét eseményeiről külön tárczában számol be Székely Huszár, a kinek heti krónikái országos népszerűségnek örvendenek. Mutatványszámokat kívánatra ingyen küld az Ország-Világ kiadóhivatala (Kecskeméti-utca 6. sz.)

* Uj zenemű jelent meg Kövér Miklóstól „Bini“ polka française név alatt, mely ez idénynek a legkedvezőbb táncdarabja a közönségnek. Ára 1 forint. Kapcsoló Taborszky Nándor nemzeti zeneműkereskedésében Budapest, Váci utca 30. szám alatt.

Táviratok.

A képviselőházból.

Budapest, márcz. 30. (A Torontál eredeti távirata.) A képviselőház, Bánffy Dezső báró elnökleite alatt ma ismét megkezdte tárgyalásait a költségvetés vitájával.

Az ülés elején több új képviselő megbízó levelének bejelentése után, Rakovszky István előadó bejelenti, hogy Nikolics Fedor báró a nagy-kikindai kerület orsz. képviselőjének mandátuma ellen beadott kérvényt visszavonták, és így Nikolics Fedor báró végleg igazolt orsz. képviselőnek jelentetett ki.

Erre következett a napirend: az 1892 ik évi budget tárgyalása.

Hegedüs Sándor előadó terjedelmes és nagy szakavatottságu jelentésben ismertette a költségvetést és azt elfogadásra ajánlotta.

Helfy Ignác jelentéktelen kifogások megtétele után kijelenté, hogy nem szavazza meg a budgetet. Hasonló szellemben nyilatkozott Molnár József is, ki még egy külön javaslatot is nyújtott be.

Erre elnök a vitát bezárta, és a legközelebbi ülés napirendjét holnap délelőtt 10 órára tűzte ki.

A Horváth Gyula ellenzékiésege.

Budapest, márczius 30. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Roppant föltűnést keltett ma a házban Horváth Gyula politikai interpellációja, mely a Horváth Gyula politikai elvváltoztatása körül forgott és azt czélozta, hogy Horváth Gyuláról elhárítson bizonyos gyanut, mely szerint Horváth jelenleg és a „Magyar Hírlap“-ban önös érdekekből támadja a kormányt. Általános fölfogás szerint Horváth Gyula politikai megbízhatóságára való tekintetből — inkább ártott, mint használt.

Horváth Gyula az összkormányt interpellálta, a „Kölnische Zeitung“ egy cikkeért, melyben körülményesen van elmondva, hogy Horváth Gyula orsz. képviselő, a „Magyar Hírlap“ tulajdonos főszerkesztője, azért támadja most a házban és a „Magyar Hírlap“-ban a kormányt, mert a kormánytól eddig élvezett előnyeitől elesett.

Szapáry Gyula gróf miniszterelnök nyomban felelt az interpellációra, és a szabadelvű párt zajos tetszése közben jelentette ki, hogy nem érzi magát hivatva arra, hogy felelősséget vállaljon akár bel- akár külföldi hírlapok cikkeiért; mindazonáltal kijelenti, hogy a cikk a kormánytól nem sugalmaztatott.

Horváth Gyula tölem, — ugymond Szapáry gróf, — sem pénzügyminiszter koromban, sem pedig most előnyöket nem élvezett. (Mozgás, zúgás az egész házban.)

Horváth Gyula Nándor kijelenti, hogy Szapáry gróf miniszterelnök válaszában első részét tudomásul veszi, a másik részét azonban nem veszi tudomásul (nagy derűtség és zaj a jobboldalon), mert Szapáry gróf kijelentését nem az összkormány nevében tette meg. (Nagy zaj, elégtelen nyilatkozatok balról.)

Szapáry Gyula gróf miniszterelnök mély eserdben válaszol és kijelenti, hogy nem mehet bele ujságcikkek bővebb czáfolgatásába. A kérdés fejlesztését a házban különben sem tartja opportunusnak.

Horváth Gyula tetőzte a kinos jelenet kellemetlenségét azzal, hogy a miniszterelnök e kijelentésére is replikázott, mire a ház szavazással tudomásul vette a kormányelnök válaszát.

Ellenzéki körök egy részében elitélik Horváth Gyula föllépését, és úgy tartják, hogy a kormánypártból se tudtak volna jobban ártani Horváth Gyulának és a „Magyar Hírlap“-nak, mint a hogy ezt Horváth Gyula tette a „Kölnische Zeitung“ cikkének a ház elé való hurcolásával.

Öngyilkosság a kórházban.

Budapest, márcz. 30. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Katz Jakab, 22 éves beteg kereskedősege, az új kórház emeletéről leugrott és szörnyet halt. A kórházi személyzet ellen szigorú vizsgálatot indítottak.

A budapesti gabnatözsdéről.

Budapest, márczius 30. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Buzakinál gyenge, vételkedv mérsékelt. Forgalom 8000 mmázsa. Valamennyi terményárak változatlanul jegyeznek.

Határidő-üzlet.

Buza tavaszra 9.65—67.

Buza máj.—jun. 9.43—45.

Buza őszre 8.55—57.

Tengeri máj.—jun. 5.18—20.

Zab tavaszra 5.76—78.

Káp. repceze 12.60.—70.

Időjárás: tavaszi derült idő.

Vegyes közlemények.

— Budapest-kőbánya! sertéskereskedelmi csarnok. 1892. márczius 29. Hizott sertés árak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronkint 400 klgrammon felüli sulyban) 46—46½ krig. Öreg közép (páronkint 300—400 klgr. sulyban) 45—4½ krig. Fialat nehéz (páronkint 320 klgron felüli sulyban) 47½—48 krig. Fialat közép (páronkint 251—320 klgr. sulyban) 47—47½ krig. Fialat könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő sulyban) 47—48 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronkint 280 klgron felüli sulyban) 46—46½ krig. Közép (páronkint 220—280 klgr. sulyban) 46—47 krig. Könnyű (páronkint 220 klgrammig terjedő sulyban) 47—48 krig. Szerbiai: Nehéz (páronkint 260 klgron felüli sulyban) 46½—47½ krig. Közép (páronkint 220—260 klgr. sulyban) 46—47 krig. Könnyű (páronkint 220 klgrig terjedő sulyban) 46—46½ krig. Sertéslétszám 1892. márcz. hó 27-én volt készlet 152591 drb. 1892. márcz. hó 28-án felhajtattott 1028 drb. 1892. márcz. 28-án elszállított 1938 drb. 1892. márcz. hó 29-én maradt készletben 151,681 drb. — A hizottsertés üzletirányzata: Az üzlet esendes.

— Budapesti marhavásárok heti üzleti forgalma. (Márcz. 22 márcz. 27-ig.) Felhajtattott: 1653 magyar és 54 szerb ökör, 53 bika, 234 fejős tehén, 367 magyar és — szerb vágótehén, 2 bivaly, 2133 borju, 393 juh, 3360 bárány, együtt 8249 darab. Ebből eladatott: 1357 magyar és 54 szerb ökör, 53 bika, 220 fejős tehén, 352 magyar és — szerb vágótehén, 2 bivaly, 2125 borju, 393 juh, 3288 bárány, együtt 7444 drb. Az e heti üzlet nagyon lanyhán folyt le. A vágómarha árengedményekkel is csak nehézkesen kelt, de a gazdasági marha is vontatottan talált vevőre. Az árak a múlt hetiekhez képest általában csökkentek. Átlag árak mmkint élősuly szerint: magyar ökör 23—33, szerb ökör 22—24, bika 24—33, magyar tehén 23—30, szerb — bivaly 19, borju 34—42, vágósuly szerint: borju 56—62. Vágómarha drbonkint: bika 120—260, magyar tehén jó minőségű 120—170, kivételesen 200, közepes 90—120, gyengébb 60—90, borju 8—25, juh páronkint 4—10, bárány 3—8. Gazdasági és tenyészmarha: fejőstehén hazai származású I. osztály 110—160, II. osztály 80—110, III. oszt. 54—60 darabonkint. Igás ökör 300—350, kivételesen 270—380 páronkint.

REGÉNY-CSARNOK.

Halálos sebek.

Regény.

— A „Torontál” számára írta

Jurkoviics Aladár.

(26-ik folytatás.)

Iván ajkai tanyar mosolyra húzódtak:

— Vagy úgy! Alig emlékeztem már rá!

— No lássa! És most jöjjön!

Iván hátrált.

— Mondom önnek, hogy lehetetlen!

— Miért?

Iván zavartan hebegte:

— Nem vagyok rá elkészülve. Aztán meg bizonyára zavarni fogjuk!

Oktáv karon ragadta Ivánt.

— Oh, ha csak ez a baj! Biztosíthatom róla, hogy nem zavarjuk. Az imént voltam szobájában . . . Olvas . . . S bizonyára örömet fog neki okozni, ha önrel találkozhatik! Hiszen ő éppen úgy le van önnek kötelezve, mint én!

S megindultak.

Oktáv vigan, jókedvűen, dudolgatva; Iván lassan, inogva, komoran.

Miközben a termeken át mentek, Iván a félelem vett erőt. Tehát újból találkoznia kell ez asszonnyal. Ezzel az asszonnyal, a ki miatt nincs nyugalma, nincs álma! A ki felé minden gondolata fordul, a kiért a szive dobog. Hogy fog vele szemben állni s hogy fogja fogadni ő?

Menekülnie már lehetetlen. Késő. További vonakodása feltűnést keltene s talán még rosszabb volna, mint úgy, ha néhány pillanatig egymás közelében kénytelenek lenni. De vajjon lesz-e elég ereje, hogy e néhány pillanat alatt el ne áruljon semmit a benn viharzó szenvedélyekből? Vajjon fogja-e tudni magát úgy viselni, hogy a gróf mit e vegyen észre?

És mit fog szólni Lilla?

Lilla, a kinek szavát adta, hogy többé soha sem kerül szembe elé? Meg fogja-e érteni s hinni fogja-e, hogy ez a látogatás csak kényszer s hogy semminemű más célja nincs, mint megnyugtanni a gróft?

És ha így váratlanul rátörnek, nem remül-e meg, nem ájul-e el?

A pillanatok kinosak, nehezek voltak.

Iván homlokát hideg veritéksepek lepték el. Csak nehezen lélegzett s karja remegett.

A mikor a nagyterembe értek, Oktáv megszólalt:

— Nos, mindjárt ott leszünk! De hát miért remeg ön?

Iván alig tudott rá felelni:

— Ideges vagyok kissé! Nem érzem magam jól. Éppen azért jobb is volna tán, ha visszafordulnánk!

Oktáv gróf ismét csak Iván különcködésének róta fel az egészét. Éppenséggel nem hitte el, hogy Iván rosszul érzi magát.

— Fél az asszonyoktól! — gondolta magában s aztán hangosan tette hozzá:

— Hiszen csak egy pillanatra nézünk be! Addig már vegyen erőt magán s hozza meg kedvemért ezt az áldozatot!

Iván pedig halkan dörmögte:

— Ez az ember erővel rohan a vesztébe! . . .

. . . Még néhány lépés és az ajtó fel-tárult.

Lilla, a mint a nyitott ajtón át Ivánt a szobába lépni látta, felsikoltott s maga elé terjesztett karokkal tántorodott hátra.

Iván meredten állt meg az ajtó mellett s meg sem mozdult.

Oktáv nevetve fordult Iván felé:

— Lássá, minők ezek az asszonyok! A legapróbb csekélység halálra rémíti őket! Gyakran tölem is így megrémül, ha bejelentés nélkül lépek szobájába! Fel se vegye. Foglaljon helyet!

Majd Lillához fordult:

— Nincs okod a rémületre, gyermeke! Cserven ur visszaadta látogatásomat s én, abban a hitben, hogy te is örömmel szorítasz vele kezét, áthoztam őt. Ennyi az egész.

Lilla valamennyire összeszedte magát. Bár még mindig halálsápadt volt és reszketett.

Hebegve felelte:

— Tudom . . . de bocsásanak meg . . . a meglepetés . . .

Iván is megszólalt, bár roppant erejébe került a nyugodtság.

— Mi kérünk bocsánatot, grófnő. Ugy törtünk ide be, mint a rablók . . . Bejelentés nélkül . . . Még egyszer bocsánatát kérjük! . . .

— Oh, oh! Én vagyok a bűnös! Meglepetést akartam csinálni! . . .

Iván közbevágott:

— És most meg fogja engedni, méltóságos asszonyom, hogy bucsut vegyek!

S Lillához lépett s megszorította kezét, a nélkül, hogy rátekintene. Majd a gróftól bucsuzott el s az ajtóhoz lépett.

Ebben a pillanatban lépett be Anna.

A mint Ivánt megpillantotta, megállt, mintha lábai a földre gyökereztek volna s rémülten susogta:

— Iván! . . .

Oktáv meglepetve nézett rá:

— Ismered talán Cserven urat?

Anna hebegett s tétovázva nézegetett körül:

— Oh, nem . . . Csak úgy . . . De . . .

Oktáv nevetett:

— Lám, lám. Ez sem tud beszélni az ijedtségtől . . . Ez a mi kis gazdasszonyunk . . . Nöm unokanővére . . .

Iván meghajolt még egyszer s kilépett az ajtón.

Oktáv kikísérte.

A nők egyedül maradtak.

Ekkor Anna oda lépett Lillához s megragadta kezét:

— Csakugyan Iván volt? Hát él ez az ember? Mit kerest itt?

Lilla vállat vont.

Az izgalomtól szólni sem tudott.

Kezébe temette arcát és sirt.

Majd varrósztalkája fiókjába nyult és egy összegyűrt ujságlapot vett elő.

Az volt az, melyet Iván hozott s melyben levoltak írva az estély eseményei.

Lilla odanyújtotta Annának s fuldokolva, szaggatott hangon mondta:

— Olvasd el és itéld meg . . . Boldog vagyok-e? . . .

(Folyt. köv.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1891 okt. 1-től.

Menetrend a Nagykikinda—nbecskereki vasútvonalon

Nagy-Kikinda—Nagy-Becskek.	3011	3001
	v. v. sz. v.	v. v. sz. v.
	I. II. III. o.	I. II. III. o.
Budapest ind.	7.00	7.4
Temesvár "	9.30	11.30
Nagy-Kikinda	9.50	11.30
Karlova	3.30	3.3
Beodra	4.34	4.1
Török-Becse - Aracs	4.53	4.23
Kumán	6.03	5.02
Melencze	6.33	5.22
Ellemér	7.07	5.42
Nagy-Becskek	7.35	6.01
	7.59	6.15
	érk.	

Nagy-Becskek—Nagy-Kikinda.	3002	3012
	sz. v. v. v.	sz. v. v. v.
	I. II. III. o.	I. II. III. o.
Nagy-Becskek ind.	6.30	7.10
Ellemér	6.48	7.33
Melencze	7.11	8.03
Kumán	7.27	8.30
Török-Becse - Aracs	7.52	9.11
Beodra	8.27	10.00
Karlova	8.39	10.21
Nagy-Kikinda	9.23	11.13
	érk.	
Temesvár "	—	4.40
Budapest "	2.05	7.20
	8.40	

Menetrend a Torontál helyi érdekű vasutak vonalain.

Nagy-Becskek—Versecz.	3101	3111
	sz. v. v. v.	sz. v. v. v.
	II. III. o.	II. III. o.
Nagy-Becskek ind.	8.15	—
Nagy-Becskek-Bégapart	8.22	3.10
Lázárföld	8.50	3.43
*Pusztá-Kenderes 8. sz. őrház	—	—
*Lajosmajor	—	—
Szárcsa	9.16	4.15
Szécsány	9.29	4.30
	érk.	
Párdány l. alul.		
Szécsány ind.	9.39	4.74
Bóka	9.52	5.02
Kanak—Ó-Lécz	10.09	5.22
*Barárháza 6a. sz. őrház	10.17	5.34
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	10.26	5.44
Györgyháza	10.36	5.58
Zichyfalva	10.48	6.15
Nagy-Margita	11.03	6.31
*Loudon-Tanya	11.10	6.40
Bethlen-Tanya	11.29	7.02
*Temes-Paulis	11.37	7.13
Versecz-Rét	11.44	7.20
Versecz	11.48	7.21
	érk.	

Versecz—Nagy-Becskek.	3112	3102
	sz. v. v. v.	sz. v. v. v.
	II. III. o.	II. III. o.
Versecz ind.	5.12	2.36
Versecz-Rét	5.17	2.42
*Temes-Paulis	5.24	2.49
Bethlen-Tanya	5.34	2.57
*Loudon-Tanya	5.55	3.16
Nagy-Margita	6.04	3.23
Zichyfalva	6.16	3.35
Györgyháza	6.31	3.47
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	6.50	4.02
*Barárháza 6a. sz. őrház	7.01	4.10
Kanak—Ó-Lécz	7.13	4.19
Bóka	7.32	4.35
Szécsány	7.46	4.46
	érk.	
Párdány l. alul.		
Szécsány ind.	8.01	4.56
Szárcsa	8.18	5.10
*Lajosmajor	—	—
*Pusztá-Kenderes 8. sz. őrház	—	—
Lázárföld	8.51	5.37
Nagy-Becskek-Bégapart	9.22	6.04
Nagy-Becskek	—	6.03
	érk.	

Szécsány—Párdány.	3211	3218
	v. v. v. v.	v. v. v. v.
	II. III. o.	II. III. o.
Szécsány ind.	5.10	9.44
Módos	5.67	10.14
*Fény	5.49	10.23
Párdány	6.01	10.35
	érk.	

Párdány—Szécsány.	3212	3214
	v. v. v. v.	v. v. v. v.
	II. III. o.	II. III. o.
Párdány ind.	6.49	3.49
*Fény	7.02	4.02
Módos	7.17	4.17
Szécsány	7.40	4.40
	érk.	

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a percek számjegyeinek aláhúzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.

A *gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.

Főmunkatárs: Jurkoviics Aladár.

H i r d e t é s e k.

D^r. Nónay Pál

az összes gyógytudományok doktora

fogászati műterme

Nagybecskereken, Gizella-part 3. szám alatt.

Foghuzások **kokainnal, kéj-
százzal** és a legújabb **pentallal**
fajdalom nélkül. (121-10.1)

A fogászat minden ágához tar-
tozó műtet, u. m.: *fogplombirozások,*
fogbetetek, fogso-ók stb. mérsékelt
díjak mellett eszközöltegetnek.

382. szám kig. 1892.

Árverési hirdetmény.

Bega-Szent-György község képviselő-
testületének folyó évi márczius hó 23-án
20. számú kgy. 1892. sz. a. hozott határo-
zata folytán ezennel közhírré tétetik, miként
a község mint erkölcsi testület tulajdonát
képező, a községközi háziorvosok által
fekvő területből kihasított

10 házhely,

ugy a volt uradalmi kertészlak

törvényhatósági jóváhagyás fentartása mel-
lett f. 1892. évi **április 24-én**, délután
2 órakor tartandó nyilvános árverés útján
eladatni fognak.

Mire a venni szándékozók tisztelettel
meghivatnak azzal, hogy az árverési felté-
telek a hivatalos órák alatt a község jegyzői
irodában megtekinthetők.

Kelt Bega-Szent-Györgyön, 1892. évi
márczius 24-en.

Schiller Lipót,
jegyző.

(118-3.3)

Beierlein János,
bíró.

1699. szám kig. 1892.

(122-3.2)

Pályázati hirdetmény.

A megüresedett Lajosfalva községi
s. jegyzői állásra ezeennel pályázat nyitattik.

Ezen állással 400 forint évi fizetés és a
járatok kiállítás, átruházása és megújítása 5,
3 és 2 kr. díj van egybekötve.

Felhivatnak mindazok, a kik ezen állást
elnyerni óhajtják, hogy elméleti képzettségüket
igazoló okmányokkal felszerelendő kérvényüket
az antalfalvai járás főszolgabírói hivatalához
1892. évi május hó 15-ig küldjék be.

A választás folyó évi május hó 16-án fog
Lajosfalva községében megejtetni.

Antalfalva, 1892. évi márczius 22.

Halász István, szolgabíró.

1996. szám kig. 1892.

(119-3.3)

Pályázati hirdetmény.

Torontál vármegye nagyikikindai járásában az
ujjonnan szervezett Bozsár községi orvosi állomás
választás útján folyó évi április 20-án, délutáni
3 órakor Bozsár községében be fog tölteni.

Felhivatnak mindazon orvosok, kik ezen
700 ft évi fizetés, nappali 20 kr. és éjjeli 40 kr.
látogatási díjjal javadalmazott állomást elnyerni
óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt kérvé-
nyeiket a választást megelőző napig ezen szol-
gabírósnál nyújtsák be.

Nagyikikinda, 1892. márczius 23.

Főszolgabíró megbízásából:
Augusztin Miklós, szolgabíró.

Hirdetések felvételnek a
Torontái
kiadóhivatalában.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.